

Sygn. akt II UK 191/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt

w sprawie z wniosku J. B.
przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji w W.
o wysokość emerytury policyjnej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 września 2013 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 maja 2012 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. B. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...] z dnia 18 maja 2012 r.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a mianowicie art. 15 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 667 ze zm.) oraz naruszenie przepisów art. 2, 30 i 32 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r. w zakresie ochrony praw nabytych - przez zupełnie bezzasadne przyjęcie, że w odniesieniu do J. B. mogą mieć zastosowanie kryteria pozwalające na obniżenie wcześniej przyznanej emerytury.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania „wobec potrzeby wyczerpania drogi sądowej w kraju przed skierowaniem skargi do Trybunału Sprawiedliwości w Strasburgu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3) lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4). W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Należy zauważyć, że zarówno w skardze kasacyjnej z dnia 16 lipca 2012 r., jak i w piśmie procesowym z dnia 19 maja 2013 r. wskazano na „potrzebę wyczerpania drogi sądowej w kraju przed skierowaniem skargi do Trybunału Sprawiedliwości w Strasburgu”, co nie odpowiada wskazanym wyżej ustawowym przesłankom przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżący nie zdołał zatem wykazać, że zachodzi potrzeba rozpoznania jego skargi przez Sąd Najwyższy, wobec czego z mocy art. 398⁹ k.p.c., należało postanowić jak w sentencji.

aw